

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2078/2024
24.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Јасмине Симовић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против туженог Друштва са ограниченом одговорношћу „Express trans“ за међународни и унутрашњи транспорт, шпедицију и трговину, Нови Сад, чији је пуномоћник Бојан Ристић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 392/24 од 02.04.2024. године, у седници одржаној 24.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 392/24 од 02.04.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 392/24 од 02.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 2585/21 од 18.12.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу исплати на име накнаде штете за неискоришћени годишњи одмор 5.882,04 динара са законском затезном каматом од 08.05.2021. године до коначне исплате и на име трошкова за долазак и одлазак са рада појединачне опредељене износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате, за период од септембра 2020. године закључно са априлом 2021. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 137.453,76 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 392/24 од 02.04.2024. године, одбијене су жалбе парничних странака и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавио тужени, због погрешне примене материјалног права, битне повреде одредаба парничног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног

стања, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете за неискоришћени годишњи одмор и накнада трошкова за долазак и одлазак са рада, а нижестепеним одлукама тужбени захтев је усвојен. Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер су одлуке судова о основаности тужбеног захтева засноване на примени одговарајућих одредаба материјалног права, па не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као ни потреба новог тумачења права. Ревизијом тужени оспорава утврђено чињенично стање, а што није дозвољен ревизијски разлог сходно члану 407. став 2. ЗПП. Такође, ревизијом се указује и на битне повреде одредаба парничног поступка што није законски разлог за посебну ревизију. Из ових разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 26.07.2021. године, а вредност предмета спора је 16.922,04 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**